

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela
(*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Míriam Diez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sáez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Alvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Ramon Llop, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Ramon Llop.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Justícia a dos temps

La jutgessa d'instrucció número 10 de Barcelona, Míriam de Rosa Palacio, va decretar presó provisional sense fiança per als dos responsables de la trama del *cas Palau*. Ara Millet i Montull són acusats dels delictes de tràfic d'influències i d'apropiació indeguda. Unes presumptes responsabilitats que neixen d'una acusació nova, una operació urbanística per a construir un hotel al costat del Palau de la Música. Segons la jutgessa, Millet i Montull volien desviar 3,6 milions d'euros en aquesta operació. La interlocutòria judicial de De Rosa Palacio també destaca que a la operació sembla que es féu un tracte de favor als acusats per part del Departament d'Economia de la Generalitat de Catalunya —d'Antoni Castells— i de la regidoria d'Urbanisme de l'Ajuntament de Barcelona —de Ramon García Bragado—, en els processos de requalificació que l'operació requeria.

Aquest nou cas contra Millet i Montull fa néixer més dubtes sobre el *cas Palau*, ja prou tèrbol. Aquesta segona causa oberta, la del projecte de construir un hotel al costat del Palau, s'instrueix a part de la primera i causa principal —el *cas Palau*, pròpiament dit—, segons la instrucció de la qual ambdós són acusats de desviar fons de les institucions del Palau per un valor que podria superar els 33 milions d'euros. El primer dubte que es generalitza és com pot ser que amb l'envergadura del primer cas, el jutge Juli Solaz no veiés necessari d'imposar mesures preventives. Des que va esclatar el *cas Palau*, aviat farà un any, ja hi va haver moltes veus que van expressar incomprensió per la decisió de deixar en llibertat Millet i Montull, sense mesures de caució. I més sabent que la declaració que van fer d'autoinculpació davant el jutge no reconeixia pràcticament ni el 10% de l'abast real de l'estafa. La diferència de la celeritat en l'actuació del jutge Solaz, en el primer cas —un cas d'un abast molt més gran—, contrasta amb la de la jutgessa De Rosa Palacio. Una diferència de valoració entre l'un jutge i l'altre que potser és explicable des d'un punt estrictament tècnic, però que fa de mal comprendre des d'un punt de vista d'aplicació equitativa de la justícia. I, sobretot, fa planar moltes ombres en la instrucció del primer cas.

Finalment, aquest segon *cas Millet* també posa en relleu el relaxament i la falta de vigilància de l'administració pública a l'hora de controlar la gestió d'alguns *prohoms*. El *cas Pretòria* i el *cas Millet* han deixat al descobert massa comunicacions i converses massa condescendents entre els implicats en aquests casos i representants polítics. Per la salut democràtica i per a foragitar qualsevol dubte sobre aquests representants polítics, totes les explicacions són necessàries, siguin en comissions d'investigació parlamentàries, municipals o on calgui. Voler dissimular o esquivar errades i responsabilitats no fa sinó empitjorar la imatge de la cosa pública, ja prou fràgil.

Als nostres lectors

Ja s'ha acabat el procés de remodelatge del sistema financer de l'estat espanyol. I, com sempre, a cada remodelatge hi perdem un llençol. Ara és el sistema financer autòcton. Al final, el País Valencià ha perdut el timó dels seus dos vaixells almiralls en el camp financer: Bancaixa —el principal, que tindrà de capità Rodrigo Rato, comandant del transatlàntic de Cajamadrid, on també ha trobat repòs la Caixa Laietana— i la CAM, que es difumina en una *fusió freda* amb Cajastur. També les Illes perden el timó de "Sa Nostra", que ha optat per unir-se a un grup liderat per Caja Murcia, on també s'ha volgut integrar Caixa Penedès.

A Europa, però, hi ha qui no vol perdre més llençols. A Flandes, els independentistes de l'N-VA han aconseguit la majoria a les eleccions federals belgues.

Enric Rimbau, director